

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2011/96/ΕΕ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2011, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/86/ΕΕ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουλίου 2014, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε φορολογικό μέτρο θεσπιζόμενο από το κράτος μέλος της μητρικής εταιρίας, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, το οποίο προβλέπει την είσπραξη φόρου επ' ευκαιρία της διανομής μερισμάτων από τη μητρική εταιρία και του οποίου η βάση επιβολής συνίσταται στα διανεμόμενα μερίσματα, συμπεριλαμβανομένων αυτών που προέρχονται από τις αλλοδαπές θυγατρικές της.

(¹) ΕΕ C 335 της 12.9.2016.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Ιταλία) στις 23 Νοεμβρίου 2016 — Emmea Srl, Commercial Hub Srl κατά Comune di Siracusa κ.λπ.

(Υπόθεση C-595/16)

(2017/C 239/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Emmea Srl, Commercial Hub Srl

Καθών: Comune di Siracusa, Assessorato delle Attività Produttive per la Regione Siciliana, Libero Consorzio Comunale — già Provincia di Siracusa, Camera di Commercio di Siracusa

Με διάταξη της 27ης Απριλίου 2017 το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) έκρινε ότι η αίτηση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia, με διάταξη της 20ής Οκτωβρίου 2016, είναι προδήλως απαράδεκτη.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) την 1η Φεβρουαρίου 2017 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato κατά Wind Telecomunicazioni SpA

(Υπόθεση C-54/17)

(2017/C 239/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Εφεσίβλητη: Wind Telecomunicazioni SpA

Προδικαστικά ερωτήματα (¹)

1) Προσक्रούει στα άρθρα 8 και 9 της οδηγίας 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005 (²), ερμηνεία των αντίστοιχων κανόνων μεταφοράς τους στην εθνική έννομη τάξη [και ειδικότερα των άρθρων 24 και 25 του Codice del consumo (κώδικα προστασίας καταναλωτή)], κατά την οποία χαρακτηρίζεται «κατάχρηση επιρροής» και, επομένως, «επιθετική εμπορική πρακτική», η οποία δύναται να περιορίζει «σημαντικά» την ελευθερία επιλογής ή συμπεριφοράς του μέσου καταναλωτή, συμπεριφορά παρόχου τηλεφωνίας συνιστάμενη σε παράλειψη ενημέρωσης για την προεγκατάσταση στην κάρτα SIM συγκεκριμένων τηλεφωνικών υπηρεσιών (ήτοι της υπηρεσίας τηλεφωνητή ή πλοηγήσεως στο Διαδίκτυο), τούτο δε, ειδικότερα, όταν δεν καταλογίζεται καμία περαιτέρω χωριστή πράξη στον εν λόγω πάροχο τηλεφωνίας;